

चालीसौं पदको लुकेको इतिहास - बीसौं संख्या

दोस्रो हाय — भाग सात — इजकिएल

Jeff Pippenger

2026-07-29

आरम्भिक पदहरूमा अगमवक्ता इजकिएललाई तीस वर्षका भनी चिनाउनु बाइबलीय दृष्टिले स्वीकार्य बुझाइ हो।

अब तीसौं वर्षको चौथो महिनामा, त्यस महिनाको पाँचौं दिनमा, जब म केबार नदीको किनारमा बन्दीहरूका माझ थिएँ, तब आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। त्यस महिनाको पाँचौं दिनमा, जो राजा यहोयाकीनको बन्दीपनको पाँचौं वर्ष थियो, परमप्रभुको वचन बूँजीका छोरा, पूजाहारी इजकिएलकहाँ, कस्दीहरूको देशमा, केबार नदीको किनारमा, स्पष्ट रूपमा आयो; र त्यहाँ परमप्रभुको हात उनीमाथि थियो। इजकिएल १:१-३।

केहीले “तीसौं वर्ष” एक विशिष्ट जुबिली-चक्रमा आधारित छ भन्ने विश्वास गर्छन्, जुन राजा योशियाहदेखि आरम्भ भई चालीसौं अध्यायको पहिलो पदमा समाप्त भयो।

हाम्रो बन्दीवासको पच्चिसौं वर्षमा, वर्षको आरम्भमा, महिनाको दशौं दिनमा, नगर प्रहार गरिएको चौधौं वर्षमा, ठीक त्यही दिन परमप्रभुको हात ममाथि रह्यो, र उहाँले मलाई त्यहाँ ल्याउनुभयो। इजकिएल ४०:१।

बाइबलीय कालक्रमविद्हरूले चालीसौं अध्यायको पहिलो पदलाई इ.पू. ५७३ को अप्रिल २८ वा अक्टोबर २२ मध्ये कुनै एक मितिमा ठहर गर्छन्। सबै अगमवक्ताहरूले उत्तरकाललाई पहिचान गराउँछन्, अतः इ.पू. ५७३ को अक्टोबर २२ को पतनकालीन मिति इ.पू. ६२२ को मे ५ मा भएको, “योशियाको महान् पास्का” भनिने घटनामा पचास वर्षअघि आरम्भ भएको एक रेखाको ओमेगा मिति हो।

तीस भन्ने संख्या ती पुजारीहरूको प्रतीक हो, जसले सेवा आरम्भ गर्दा तीस वर्षको हुनुपर्थ्यो। इजकिएल १ को पद १ देखि ३ ले इजकिएलको उमेर तीस थियो भनेर जनाइरहेको होस्, वा केवल एक पुजारीको प्रतीकका रूपमा उहाँलाई पनि तीस वर्षको रूपमा प्रस्तुत गरिएको होस्, दुवै अवस्थामा आशय उही रहन्छ। यदि पद १ का तीस वर्षहरू, अरूहरूले विश्वास गरेझैं, ई.पू. ६२२ मा योशियाको महान् पास्कादेखिको तीसौं वर्षलाई जनाइरहेका हुन् भने पनि, त्यसका भविष्यसूचक अभिप्रायहरू उही नै रहन्छन्।

योशियाहको अर्थ “जग” हो, र उनको महान् पास्काले प्रायश्चित्तको दिन, ५७३ ईसा पूर्व, अक्टोबर २२ मा समाप्त भएको एउटा जुबिली कालखण्डको आरम्भ गर्‍यो। योशियाहदेखि अक्टोबर २२ सम्मको “जुबिली रेखा” १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहाससँग मेल खान्छ। १८४० का जगहरू राजा योशियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए र साथै जोसिया लिचद्वारा पनि। अक्टोबर २२ जुबिलीको तुरहीको सीड प्रायश्चित्तको दिनको सीडसँगै फुकिएकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

अनि तँ आफ्ना लागि वर्षहरूको सात विश्राम-वर्षहरू गनू, सात पटक सात वर्ष; र वर्षहरूको ती सात विश्राम-वर्षहरूको अवधि तेरो लागि उनन्चास वर्ष हुनेछ। त्यसपछि सातौं महिनाको दशौं दिनमा, प्रायश्चित्तको दिनमा, तँले जुबिलीको तुरही बजाउन लगाउनु; आफ्नो सारा देशभरि तिमीहरूले तुरही बजाउनु। लेवीव्यवस्था २५:८, ९।

इजकिएललाई राजा योशियाहदेखि अक्टोबर २२ सम्मको जुबिली रेखाभित्र स्थापित गरिएको छ, र यो रेखाले सन् १८४० देखि १८४४ सम्म प्रकाश अध्याय १० का पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। इजकिएलले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका मिलेराइटहरूलाई, तथा तेस्रो स्वर्गदूतका एक लाख चौवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। इजकिएलले एक लाख चौवालीस हजारको पूजाहारीत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर उसको प्रमुख

अगमवाणीसम्बन्धी विशेषता यो हो कि ऊ एक अगमवक्ता हो।

अगमवक्ता, याजक र राजा

तीन जना बाइबलीय पात्रहरू छन् जसले तीस वर्षको उमेरमा सेवा गर्न आरम्भ गरे। इजकिएलसँगै दाऊद र यूसुफ पनि थिए। किनभने उनीहरू सबैले तीस वर्षको उमेरमा सेवा गर्न आरम्भ गरे, उनीहरू सबै पुजारी हुन्। अगमवक्ता, पुजारी र राजा मिलेर बनेको महिमाको त्रिविध राज्यमा दाऊद राजाको प्रतीक हुन्, यूसुफ पुजारी हुन्, र इजकिएल अगमवक्ता हुन्।

तर अगमवक्ता इजकिएललाई हामी प्रतीकका रूपमा जसरी लागू गरे पनि, उनी एक पूजाहारी हुन्; र जब योशियाहदेखि अक्टोबर २२ सम्मको जुबिलीको रेखामा लागू गरिन्छ, तब इजकिएल एक पूजाहारी हुन्, जसले १८४० देखि १८४४ को इतिहास र राजा योशियाहदेखि २२ अक्टोबर, ५७३ ईसा पूर्वसम्मद्वारा प्रतीकित एक लाख चवालीस हजारको मोहोर लगाउने समयमा एक पूजाहारीको प्रतिनिधित्व गर्नेछन्।

बाइस

बाइबलले स्पष्ट रूपमा जनाउँछ कि इजकिएलले बाइस वर्षसम्म सेवा गरे। “बाइस” दिव्यता र मानवताको संयुक्त पताका भएका एक लाख चवालीस हजारको प्रतीक हो। योशियाको निस्तार-चाडदेखि चालीसौँ अध्यायको अक्टोबर २२ को जुबिली उत्सवसम्म प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा, योशियाको निस्तार-चाडले १८३८ र १८४० मा योशिया लिचको कार्यलाई प्रकाररूपमा देखायो। त्यो कार्य पहिलो र दोस्रो धिक्कारका समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू प्रस्तुत गर्नु थियो। अब यो देख्न सकिन्छ कि पहिलो र दोस्रो धिक्कारको भविष्यवाणी अग्रगामीहरूले बुझेको भन्दा धेरै व्यापक छ।

बाइबलीय अगमवक्ता इजकिएलले आफ्नो लेखनमा अन्य कुनै पनि बाइबलीय लेखकभन्दा बढी विशिष्ट मितिहरू उल्लेख गर्छन्।

इजकिएल बाइबलको भविष्यवाणीमा एक दिन एक वर्ष सरह हुने सिद्धान्तको ओमेगा हो। गन्तीको पुस्तकमा, दिन-वर्ष सिद्धान्तको अल्फा उल्लेख कादेशमा भएको पहिलो विद्रोहद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ, जसले मरुभूमिमा चालीस वर्षको भौँतारिन ल्यायो। अन्तिम, अथवा ओमेगा विद्रोह, इजकिएलले चौथो अध्यायमा यरूशलेम नाश भइरहेको सन्दर्भमा प्रस्तुत गरेका छन्।

अल्फा

तिमीहरूले देश टोहलाएको दिनहरूको संख्याअनुसार, अर्थात् चालीस दिनअनुसार, प्रत्येक दिनको एक-एक वर्ष गर्निँदा, तिमीहरूले आफ्ना अधर्महरू चालीस वर्षसम्म बोक्नेछौ, र तिमीहरूले मेरो प्रतिज्ञा फिर्ता लिएको कुरा जान्नेछौ। म परमप्रभुले भनेको छु, निश्चय नै म मेरो विरुद्धमा भेला भएको यस सम्पूर्ण दुष्ट सभामाथि यही गर्नेछु; यस उजाड-स्थानमा तिनीहरू नष्ट हुनेछन्, र त्यहीँ तिनीहरू मर्नेछन्। गन्ती 14:34, 35

ओमेगा

तँ पनि आफ्नो देब्रे करवट परेर सुत, र इस्राएलको घरानाको अधर्म त्यसैमाथि राख; जति दिन तँ त्यसरी पल्टेर सुत्नेछस्, उति दिन तिनीहरूको अधर्म तँ आफैले वहन गर्नेछस्। किनकि मैले तिनीहरूको अधर्मका वर्षहरू दिनहरूको संख्याअनुसार तँमाथि राखेको छु—तीन सय नब्बे दिन; यसरी तँ इस्राएलको घरानाको अधर्म वहन गर्नेछस्। अनि जब तँले ती पूरा गर्नेछस्, तब फेरि आफ्नो दाहिने करवट परेर सुत, र तँ यहूदाको घरानाको अधर्म चालीस दिनसम्म वहन गर्नेछस्; मैले प्रत्येक दिनलाई एक वर्ष ठहराएको छु। यसकारण तँ आफ्नो अनुहार यरूशलेमको घेराबन्दीतर्फ फर्का, र तेरो पाखुरा उघारिएको होस्, अनि त्यसको विरुद्धमा अगमवाणी गर। इजकिएल 4:4-7.

कादेश र यरूशलेमको विनाशले एक दिनका लागि एक वर्ष सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्ने अल्फा र ओमेगा विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्दछ। “एक दिनका लागि एक वर्ष सिद्धान्त” मिलेराइटहरूको प्रमुख नियम थियो, र 1840 देखि 1844 को इतिहासमा, जसको प्रतिरूप राजा योशियाहको जुबिली रेखादेखि अक्टोबर 22 सम्म देखाइन्छ। इजकिएलले अन्य कुनै पनि अगमवक्ताभन्दा बढी मितिहरू प्रस्तुत गर्छन्। इजकिएलका मितिहरूको परिप्रेक्ष्यभित्र जुबिलीको रेखा पहिचान गरिन्छ, जसले इजकिएलको साक्षीलाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहाससँग, र त्यसपछिको तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहाससँग बाँध्दछ।

“जुबिली रेखा” सँगसँगै इजकिएल तीन सय नब्बे दिनसम्म आफ्नो एकापट्टि सुत्छन्, त्यसपछि चालीस दिनसम्म अर्को पट्टि। “चार सय तीस” पुरानो र नयाँ करारको प्रतीक हो, किनकि मिश्रदेशमा चार सय वर्षको बन्दीवाससम्बन्धी अब्रामको करार-प्रतिज्ञाले प्रेरित पावलमार्फत तीस वर्षको दोस्रो साक्षी पायो। यसरी ‘पुरानो’ का अब्राम (पछि अब्राहाम) र ‘नयाँ’ का साउल (पछि पावल) ले आफ्ना साक्षीहरूलाई संयुक्त गरी चार सय तीस वर्षलाई अनन्त करारको प्रतीकका रूपमा स्थापित गरे। “तीन सय नब्बे दिन” “तैले इस्राएलको घरानाको अधर्म बोक्नेछस्।” “अनि” “तैले यहूदाको घरानाको अधर्म चालीस दिन बोक्नेछस्।” यसरी दायौँपट्टि र बायाँपट्टि मिलेर अब्राम र पावल बराबर हुन्छन्।

वाचा सधैं आज्ञापालन वा अनाज्ञापालन—जीवन वा मृत्यु—मा आधारित थियो। मिलेराइट इतिहासमा वर्ष-दिन सिद्धान्त जीवन वा मृत्युको प्रश्न थियो, र त्यो इतिहास पहिलो स्वर्गदूतद्वारा अनन्त सुसमाचारको रूपमा घोषणा गरिएको थियो। “सुसमाचार” जीवन वा मृत्युको प्रश्न हो, र मिलेराइट इतिहासको जीवन वा मृत्युको परीक्षात्मक प्रश्न एक दिन एक वर्ष बराबर हुने सिद्धान्तको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको थियो। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्ने भविष्यवाणी दोस्रो हायको तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको भविष्यवाणी थियो। यहजेकेलले आफ्नो देब्रे कोल्टोमा सुतेका तीन सय नब्बे दिनभित्र दोस्रो हायको तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणीको एउटा दृष्टान्त निहित छ। भविष्यवाणीलाई ठीकसँग विभाजन गर्न अगमवाणीसम्बन्धी विवेक चाहिन्छ, तर यो यहूदाको गोत्रका सिंहले मध्यरातको पुकारको सन्देशको मोहर खोल्दै जानुभएको निरन्तर कार्यभन्दा कम केही होइन।

म दाबी गर्दछु कि यहजेकेललाई एक लाख चवालीस हजारको प्रतीकका रूपमा बुझ्नुपर्छ, तर मुख्यतः भविष्यवाणीको आत्माको वरदानको प्रतीकका रूपमा—चाहे त्यो अन्त्य-दिनका एक भविष्यवक्ताको प्रकटताका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको होस्, वा पंक्ति माथि पंक्ति पद्धतिको सिद्धान्त बुझ्ने करारका जनहरूको प्रकटताका रूपमा।

म यो प्रतिपादन गर्दछु कि तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको भविष्यवाणीमाथि इजकिएलले पारेको प्रकाश, धुलो झार्ने मानिसले ती रत्नहरूलाई ठूलो सन्दुकभित्र फालिदिने कुरासँग मेल खान्छ।

म यो दाबी गर्दछु कि मन्दिर पूरा भएपछि इजकिएलबाट आउने ज्योति शिखरशिला-सन्देशको एक अत्यावश्यक तत्त्व हो।

इजकिएल अध्याय चालीसको पहिलो पदमा अक्टोबर २२ मा छन्, र त्यहीँ इजकिएललाई भावी मन्दिरको दर्शन दिइन्छ। त्यो मन्दिर एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर हो, जसको संख्याको प्रतीकस्वरूप इजकिएल खडा गरिएका छन्। तेस्रो र अन्तिम निर्णायक परीक्षासम्म पुग्नुअघि त्यस समूहले दुईवटा परीक्षाहरू पार गरिसकेको हुनेछ। इजकिएललाई मन्दिरमा आफ्नो ज्योति ग्रहण गरिरहेका रूपमा चित्रित गरिएको छ, त्यसकारण उनले प्रतीकस्वरूप उत्पन्न गर्ने ज्योति, दानियल अध्याय दससँगको सामञ्जस्यमा, परमेश्वरका जनहरू परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्दा आउने ज्योतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

येशू ख्रीष्टको प्रकाशको त्यो प्रकट प्रकाशन, जो खोलिएको छ, अनुग्रहको समय बन्द हुनुभन्दा ठीक अघिनै खोलिन्छ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिक आइपुगेको छ। जो अन्यायी छ, उसलाई अझै अन्यायी नै रहन देऊ; र जो अशुद्ध छ, उसलाई अझै अशुद्ध नै रहन देऊ; र जो धर्मी छ, उसलाई अझै धर्मी नै रहन देऊ; र जो पवित्र छ, उसलाई अझै पवित्र नै रहन देऊ।” प्रकाश २२:१०, ११।

पद एघारमा अनुग्रहको समय बन्द हुनुअघि नै “समय नजिकै छ,” र त्यसकारण “समय नजिकै छ” भएकाले येशू ख्रीष्टको प्रकाश त्यस समय उन्मोचित गरिएको छ।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई आफ्ना दासहरूलाई ती कुराहरू देखाउन दिनुभयो, जो चाँडै हुनैपर्ने छन्; र उहाँले आफ्नो स्वर्गदूतद्वारा आफ्ना दास यूहन्नालाई पठाई त्यसलाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो। जसले परमेश्वरको वचनको, येशू ख्रीष्टको साक्षीको, र आफूले देखेका सबै कुराहरूको साक्षी दियो। धन्य हो त्यो जसले यो अगमवाणीका वचनहरू पढ्छ, र धन्य हुन् तिनीहरू जसले सुन्छन् र यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिक छ। प्रकाश १:१-३.

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लाओदिकीया सम्बन्धी सेभेन्थ-डे एडभेन्टवादको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुन्छ, र एडभेन्टवादलाई इजकिएल अध्याय नौमा यरूशलेमको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यहाँ देश र मण्डलीमा गरिएका घृणित कार्यहरूका कारण शोक गर्ने र विलाप गर्नेहरूले छाप प्राप्त गर्छन्। इस्लामका पूर्विय वायुले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित पारिरहेका बेला, अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै, छाप लगाउने कार्य सम्पन्न हुन्छ। इजकिएल अध्याय आठमा एडभेन्टवादका चार पुस्ताहरूको निष्कर्ष प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ चौथो पुस्तालाई सूर्यको सामुन्ने दण्डवत् गर्ने पच्चीस अगुवाहरूको रूपमा प्रतीकित गरिएको छ।

त्यो दर्शन प्रतीकात्मक रूपमा आइतबारको व्यवस्थाभन्दा एक दिन अघि, अथवा छ, छ, छ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं अनुग्रहको अवसर बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि दिइएको थियो।

छैटौँ वर्षमा, छैटौँ महिनाको पाँचौँ दिनमा, जब म मेरो घरमा बसेको थिएँ, र यहूदाका प्राचीनहरू मेरो सामु बसेका थिए, तब त्यहाँ परमप्रभु यहोवाको हात ममाथि पन्यो। तब मैले हेरेँ, र हेर, आगोको जस्तै एक स्वरूप थियो: उहाँको कटिदेखि तलतिर आगो, र उहाँको कटिदेखि माथितिर चमकको जस्तो रूप, अम्बरको वर्णजस्तो। अनि उहाँले हातको जस्तो एक आकृति फैलाउनुभयो, र मेरो शिरको एक गुच्छा कपाल समात्नुभयो; र आत्माले मलाई पृथ्वी र आकाशको बीचमा उठायो, र परमेश्वरका दर्शनहरूमा मलाई यरूशलेममा, उत्तरतर्फ फर्केको भित्री ढोकाको प्रवेशद्वारमा ल्यायो; जहाँ ईश्वर जगाउने ईश्वरको मूर्तिको आसन थियो। अनि, हेर, त्यहाँ इस्राएलका परमेश्वरको महिमा थियो, मैले मैदानमा देखेको दर्शनअनुसार। इजकिएल ८:१-४।

छैटौँ वर्ष, छैटौँ महिना र पाँचौँ दिनको दर्शन ‘६६६’ भन्दा ठीक अघि आयो, जुन आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक हो, जब लाओदिकीयन एडभेन्टवादका लागि अनुग्रहको समय समाप्त हुन्छ। त्यो दर्शन “एजकिएलले मैदानमा देखेको दर्शनअनुसार” थियो। उनले मैदानमा देखेको दर्शन यसभन्दा अधिल्लिर, तेस्रो अध्यायमा पाइन्छ।

त्यसपछि म उठें, र मैदानतिर गएँ; अनि हेर, परमप्रभुको महिमा त्यहाँ उभिएको थियो, ठीक त्यही महिमाजस्तै जुन मैले केबार नदीको किनारमा देखेको थिएँ; अनि म मेरो मुखमा घोप्टो परें। इजकिएल ३:२३.

“समथर भूमिको” दर्शन, जुन छैटौँ वर्ष, छैटौँ महिना र पाँचौँ दिनको दर्शन थियो, त्यही दर्शन थियो जुन इजकिएलले यसअघि केबार नदीको किनारमा देखेका थिए।

अब यस्तो भयो कि तिसौँ वर्षमा, चौथो महिनाको पाँचौँ दिनमा, जब म केबार नदीको किनारामा बन्दीहरूका बीचमा थिएँ, तब आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। इजकिएल १:१।

इजकिएलले केबार नदीको किनारमा “देखेका” “परमेश्वरका दर्शनहरू” मैदानको दर्शन थियो, र त्यही इजकिएल अध्याय आठदेखि एघारसम्मको दर्शन पनि थियो। ती दर्शनहरू इजकिएलले पवित्रस्थानभित्र हेर्दै गरेको सन्दर्भमा

प्रस्तुत गरिएका थिए, जहाँ अध्याय दशको “marah” ऐनाजस्तो दर्शन पूरा हुन्छ। इजकिएलले तिनीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि ठीक त्यस बेला, जब येशू ख्रीष्टको प्रकाश प्रकट गरिन्छ, परमपवित्र स्थानबाट प्रस्फुटित हुने भविष्यसूचक ज्योतिमा सहभागी हुन्छन्।

जब हामी राजा योशियाहको त्यो जुबिली रेखा पहिचान गर्छौं, जो पास्खाबाट आरम्भ भएर अक्टोबर २२ मा समाप्त हुन्छ, तब हामी लेवीव्यवस्था तेइसमा प्रस्तुत गरिएअनुसार वसन्तकालीन चाडहरू र शरदकालीन चाडहरूको प्रतीक पहिचान गरिरहेका हुन्छौं। त्यहाँ वसन्त र शरद् चाडहरू प्रत्येकमा बाइस-बाइस पदमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जसरी इजकिएलको सेवकाइ बाइस वर्षको थियो। जुबिली रेखाको तीसौं वर्षमा इजकिएललाई मिलाउँदा इजकिएलको जन्म योशियाहको पुनर्जागरणसँग मिल्न आउँछ। यदि उनी जुबिली चक्रको तीसौं वर्षमा तीस वर्षका थिए भने, इजकिएलको जन्म योशियाहको सुधारकालमा भएको ठहरिन्छ।

इजकिएल तिनीहरूको प्रतीक हुन्, जो विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्छन्। त्यहाँ पुगेपछि तिनीहरूले चक्काभित्रका चक्काहरू देख्छन्, जसले मानवीय अन्तर्क्रियाहरूको जटिल सञ्चालनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्रकाशितवाक्य अध्याय दसमा यूहन्नासँग जस्तै, इजकिएलले मिलेराइटहरूलाई, तर अझ प्रत्यक्ष रूपमा एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। उहाँको समानान्तर तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणीले यरूशलेमको विनाशसँगै लाओदिकेयाली एडभेन्टवादमाथिको अन्तिम न्यायलाई चित्रण गर्छ, र यसमा अठतीस र चालीसको रहस्यसमेत समावेश छ।

यसमा चार सय तीस वर्षको प्रतीकात्मकता समावेश छ।

यसमा १३३३ देखि १३३७, १४४९ देखि १४५३, र १८४० देखि १८४४ द्वारा सूचित चार-वर्षीय अवधि समावेश छ।

हामी यस अत्यन्त महत्त्वपूर्ण विषयसम्बन्धी हाम्रो विचार अर्को लेखमा आरम्भ गर्नेछौं।

“यशैया, इजकिएल, र यूहन्नालाई दिइएका दर्शनहरूमा हामी देख्छौं कि स्वर्ग पृथ्वीमा भइरहेका घटनाहरूसँग कति निकट रूपमा सम्बन्धित छ, र जो उहाँप्रति निष्ठावान् छन् तिनको लागि परमेश्वरको हेरचाह कति महान् छ।” Testimonies, volume 5, 753.

“ख्रीष्ट स्वयं मन्दिरका प्रभु हुनुहुन्थ्यो। जब उहाँले त्यसलाई छोड्नुहुन्थ्यो, तब त्यसको महिमा प्रस्थान गर्नेथियो—त्यो महिमा, जो एक समय पवित्रातिपवित्र स्थानमा दयाआसनमाथि दृश्य रूपमा प्रकट भएको थियो, जहाँ महापूजारी वर्षमा केवल एकपल्ट, प्रायश्चित्तको महान् दिनमा, वध गरिएको बलिको रगत लिएर प्रवेश गर्थे (जुन संसारका पापहरूको निम्ति बगाइएको परमेश्वरका पुत्रको रगतको प्रतीक थियो), र त्यसलाई वेदीमाथि छर्किन्थे। यही नै शेकिनाह थियो, यहीवाको दृश्य निवास।”

“यही महिमा यशैयाहलाई प्रकट गराइएको थियो, जब उनी भन्छन्, ‘राजा उज्जियाह मरेको वर्षमा मैले पनि प्रभुलाई सिंहासनमा विराजमान भएको देखें, उच्च र उन्नत; र उहाँको वस्त्रको छेउले मन्दिर भरिएको थियो’ [यशैया 6:1-8 उद्धृत]।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

यशैयालाई दिइएको दर्शनले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानमा अघि बढिरहेको कार्यलाई विश्वासद्वारा हेर्ने विशेषाधिकार दिइएको छ। ‘अनि परमेश्वरको मन्दिर स्वर्गमा खोलियो, र उहाँको मन्दिरमा उहाँको करारको सन्दूक देखियो।’ जब तिनीहरू विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानभित्र हेर्छन्, र स्वर्गीय पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको कार्यलाई देख्छन्, तब तिनीहरूले बोध गर्छन् कि तिनीहरू अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरू हुन्,—त्यस्ता मानिसहरू, जसका ओठहरूले धेरैपटक व्यर्थ कुरा बोलेका छन्, र जसका प्रतिभाहरू पवित्र पारिएका छैनन् र परमेश्वरको महिमाका लागि प्रयोग गरिएका छैनन्। जब तिनीहरूले आफ्नै दुर्बलता र अयोग्यतालाई ख्रीष्टको महिमामय चरित्रको पवित्रता र मनोहरतासँग तुलना गर्छन्, तब तिनीहरू निराश हुनु अस्वाभाविक होइन। तर यदि तिनीहरू, यशैयाझैं, प्रभुले हृदयमा पार्न चाहनुभएको प्रभावलाई ग्रहण गर्छन् भने, यदि तिनीहरूले आफ्ना प्राणहरूलाई परमेश्वरको सामु नम्र तुल्याउँछन्

भने, तिनीहरूका लागि आशा छ। प्रतिज्ञाको धनुष सिंहासनमाथि छ, र यशैयाका लागि गरिएको कार्य तिनीहरूमा पनि गरिनेछ। परमेश्वरले खेदित हृदयबाट उठ्ने बिन्तीहरूलाई उत्तर दिनुहुनेछ।

“परमेश्वरको यस महान् र गम्भीर कार्यको उद्देश्य स्वर्गीय भण्डारका लागि पूलाहरू एकत्र गर्नु हो; किनकि पृथ्वी प्रभुको महिमाले परिपूर्ण हुनेवाली छ। त्यसकारण, जब मानिसहरूले व्यापक रूपमा फैलिएको दुष्टता देख्छन् र अशुद्ध ओठहरूबाट निस्कने भाषा सुन्छन्, तब कोही पनि निरुत्साहित नहोस्। जब अन्धकारका शक्तिहरू परमेश्वरका जनहरूको विरुद्ध पङ्क्तिबद्ध हुन्छन्; जब शैतानले अन्तिम महान् संघर्षका लागि आफ्ना सेनाहरू जुटाउँछ, र उसको शक्ति महान् तथा लगभग अभिभूत पार्ने जस्तो देखिन्छ, तब प्रतिज्ञाको धनुषले अङ्कित, उच्च र उन्नत सिंहासनसहितको दैवी महिमाको स्पष्ट दृश्यले सान्त्वना, आश्वासन र शान्ति प्रदान गर्नेछ।” Review and Herald, December 22, 1896.

“केबार नदीका किनाराहरूमा, यहजकेलले उत्तरतर्फबाट आउँदै गरेको जस्तो देखिने एउटा आँधीबेहरी देखे, ‘एउटा ठूलो बादल, र आफैंभित्र बेग्लै घुमिरहेको आगो, र त्यसको वरिपरि उज्यालो थियो, अनि त्यसको बीचबाट अम्बरको रङजस्तो देखिन्थ्यो।’ एकअर्कालाई काट्दै जाने थुप्रै पाङ्ग्राहरू चार जीवित प्राणीहरूद्वारा चलाइएका थिए। यी सबैभन्दा धेरै माथि ‘एउटा सिंहासनको समानता थियो, नीलमणि-पत्थरको देखावटजस्तै: अनि सिंहासनको समानतामाथि त्यसको माथि एउटा मानिसको देखावटजस्तो समानता थियो।’ ‘र करूबहरूमा तिनीहरूका पखेटामुनि मानिसको हातको आकार देखाप्यो।’ यहजकेल 1:4, 26; 10:8। ती पाङ्ग्राहरूको विन्यास यति जटिल थियो कि पहिलो दृष्टिमा तिनीहरू अव्यवस्थामा जस्ता देखिन्थे; तर तिनीहरू पूर्ण सामञ्जस्यमा चलिरहेका थिए। करूबका पखेटामुनि रहेको हातद्वारा धारण गरिएका र निर्देशित स्वर्गीय प्राणीहरूले ती पाङ्ग्राहरूलाई चलाइरहेका थिए; तिनीहरूमाथि, नीलमणिको सिंहासनमा, अनन्तजन विराजमान हुनुहुन्थ्यो; र सिंहासनको चारैतिर इन्द्रेणी थियो, जो दैवीय कृपाको प्रतीक हो।”

“जसरी पाङ्ग्राजस्ता जटिल संयोजनहरू करूबहरूका पखेटामुनिको हातको निर्देशनमा थिए, त्यसरी नै मानवीय घटनाहरूको जटिल प्रवाह ईश्वरीय नियन्त्रणअन्तर्गत छ। राष्ट्रहरूको संघर्ष र कोलाहलको बीचमा पनि, करूबहरूमाथि विराजमान हुनुहुनेले अझै पृथ्वीका कार्यहरूलाई मार्गदर्शन गरिरहनुभएको छ।”

“राष्ट्रहरूको इतिहास, जसले एकपछि अर्को गर्दै आफूलाई तोकिएको समय र स्थान ओगटेका छन्, र अनजानेमै त्यस सत्यको साक्षी दिएका छन् जसको अर्थ उनीहरू आफैंलाई थाहा थिएन, हामीसँग बोल्छ। आज प्रत्येक राष्ट्र र प्रत्येक व्यक्तिलाई परमेश्वरले आफ्नो महान् योजनामा एउटा स्थान तोक्नुभएको छ। आज मानिसहरू र राष्ट्रहरू उहाँका हातको साहुलद्वारा नापिँदैछन्, उहाँ जो कहिल्यै गल्ती गर्नुहुन्न। सबैले आफ्नै छनोटद्वारा आफ्नो नियति निर्धारित गरिरहेका छन्, र परमेश्वरले आफ्ना अभिप्रायहरूको सिद्धिका निम्ति सबै कुरामाथि शासन गरिरहनुभएको छ।”

“महान् ‘म हुँ’ ले आफ्नो वचनमा अङ्कित गर्नुभएको इतिहासले—भविष्यवाणीको शृङ्खलामा एक कडीलाई अर्को कडीसँग जोड्दै, अतीतको अनन्ततादेखि भविष्यको अनन्ततासम्म—आज हामी युगहरूको यात्रामा कहाँ उभिएका छौं, र आउने समयमा के अपेक्षा गर्न सकिन्छ, भन्ने कुरा हामीलाई बताउँछ। वर्तमान समयसम्म पूरा हुने भनी भविष्यवाणीले पहिले नै बताएको सबै कुरा इतिहासका पानाहरूमा अंकित भइसकेको छ, र अझ आउन बाँकी रहेको सबै कुरा पनि आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुनेछ भन्ने कुरामा हामी निश्चिन्त हुन सक्छौं।” Education, 178.